

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

64. årgang

22. marts 2021

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2021/C 98/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
--------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2021/C 98/02	Sag C-600/20 P: Appel iværksat den 10. november 2020 af Anne-Marie Klose til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 9. september 2020 i sag T-81/20 — Anne-Marie Klose mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret EUIPO	2
2021/C 98/03	Sag C-640/20 P: Appel iværksat den 23. november 2020 af PV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 30. januar 2020 i de forenede sager T-786/16 og T-224/18, PV mod Kommissionen	2
2021/C 98/04	Sag C-643/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Veszprémi Törvényszék (Ungarn) den 30. november 2020 — ENERGOTT Fejlesztő és Vagyongkezelő Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	3
2021/C 98/05	Sag C-670/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Ráckevei Járásbíróság (Ungarn) den 8. december 2020 — EP m.fl. mod ERSTE Bank Hungary Zrt.	4
2021/C 98/06	Sag C-673/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal judiciaire d'Auch (Frankrig) den 9. december 2020 — EP mod Préfet du Gers og Institut National de la Statistique et des Études Économiques	5
2021/C 98/07	Sag C-675/20 P: Appel iværksat den 11. december 2020 af Colin Brown til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 5. oktober 2020 i sag T-18/19, Brown mod Kommissionen	6

2021/C 98/08	Sag C-701/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 22. december 2020 — Avis Autovermietung Gesellschaft mbH mod Verein Für Konsumenteninformation	7
2021/C 98/09	Sag C-718/20 P: Appel iværksat den 28. december 2020 af Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. oktober 2020 i sag T-307/18, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals mod Kommissionen	7
2021/C 98/10	Sag C-14/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italien) den 8. januar 2021 — Sea Watch E.V. mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti og Capitaneria di Porto di Palermo	9
2021/C 98/11	Sag C-15/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italien) den 8. januar 2021 — Sea Watch E.V. mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti og Capitaneria di Porto di Porto Empedocle	11
2021/C 98/12	Sag C-20/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 13. januar 2021 — JW, HD og XS mod LOT Polish Airlines	13
2021/C 98/13	Sag C-31/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 19. januar 2021 — Eurocostruzioni Srl mod Regione Calabria	14
2021/C 98/14	Sag C-34/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 20. januar 2021 — Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium	15
2021/C 98/15	Sag C-35/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 19. januar 2021 — »Konservinvest« OOD mod »Bulkons Parvomay« OOD	15
2021/C 98/16	Sag C-42/21 P: Appel iværksat den 27. januar 2021 af Lietuvos geležinkeliai AB til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Udvidede Afdeling) den 18. november 2020 i sag T-814/17, Lietuvos geležinkeliai mod Kommissionen	16
2021/C 98/17	Sag C-46/21 P: Appel iværksat den 27. januar 2021 af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 18. november 2020 i sag T-735/18, Aquind mod ACER	17
2021/C 98/18	Sag C-60/21: Sag anlagt den 1. februar 2021 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien . .	18

Retten

2021/C 98/19	Sag T-110/19: Rettens dom af 3. februar 2021 — Kazambe Musonda mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)	19
2021/C 98/20	Sag T-111/19: Rettens dom af 3. februar 2021 — Boshab mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – ejendomsret – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)	20
2021/C 98/21	Sag T-113/19: Rettens dom af 3. februar 2021 — Kampete mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)	20

2021/C 98/22	Sag T-116/19: Rettens dom af 3. februar 2021 — Kande Mupompa mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – ejendomsret – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)	21
2021/C 98/23	Sag T-118/19: Rettens dom af 3. februar 2021 — Amisi Kumba mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)	22
2021/C 98/24	Sag T-119/19: Rettens dom af 3. februar 2021 — Mutondo mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)	23
2021/C 98/25	Sag T-120/19: Rettens dom af 3. februar 2021 — Numbi mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)	23
2021/C 98/26	Sag T-121/19: Rettens dom af 3. februar 2021 — Ruhorimbere mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)	24
2021/C 98/27	Sag T-110/19: Rettens dom af 3. februar 2021 — Ramazani Shadary mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)	25
2021/C 98/28	Sag T-123/19: Rettens dom af 3. februar 2021 — Kanyama mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)	26

2021/C 98/29	Sag T-124/19: Rettens dom af 3. februar 2021 — Ilunga Luyoyo mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)	26
2021/C 98/30	Sag T-258/20: Rettens dom af 3. februar 2021 — Klymenko mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine – indefrysning af midler – liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen – Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjelandets myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)	27
2021/C 98/31	Sag T-352/18: Rettens kendelse af 4. februar 2021 — Germann Avocats mod Kommissionen (Annulations- og erstatningssøgsmål – offentlige tjenesteydelseskontrakter – udbudsprocedure – undersøgelse om fagforeningspraksisser for ikke-forskelsbehandling og mangfoldighed – afvisning af en tilbudsgivers bud – tildelingskriterier – søgsmålet delvist åbenbart ugrundet, delvist åbenbart uantageligt til realitetsbehandling)	28
2021/C 98/32	Sag T-35/21: Sag anlagt den 22. januar 2021 — SFD mod EUIPO — Allmax Nutrition (ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION)	28
2021/C 98/33	Sag T-38/21: Sag anlagt den 19. januar 2021 — Inivos og Inivos mod Kommissionen	29
2021/C 98/34	Sag T-40/21: Sag anlagt den 25. januar 2021 — Slovakiet mod Kommissionen	30
2021/C 98/35	Sag T-50/21: Sag anlagt den 26. januar 2021 — About You mod EUIPO — Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)	31
2021/C 98/36	Sag T-51/21: Sag anlagt den 26. januar 2021 — About You mod EUIPO — Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)	32
2021/C 98/37	Sag T-69/21: Sag anlagt den 1. februar 2021 — Rotondaro mod EUIPO — Pollini (COLLINI)	33
2021/C 98/38	Sag T-72/21: Sag anlagt den 3. februar 2021 — Bowden og Young mod Europol	33
2021/C 98/39	Sag T-74/21: Sag anlagt den 5. februar 2021 — Teva Pharmaceutical Industries og Cephalon mod Kommissionen	34
2021/C 98/40	Sag T-80/21: Sag anlagt den 5. februar 2021 — Cargolux mod Kommissionen	35
2021/C 98/41	Sag T-85/21: Sag anlagt den 8. februar 2021 — QF mod Kommissionen	36
2021/C 98/42	Sag T-602/20: Rettens kendelse af 28. januar 2021 — MS mod Kommissionen	36

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2021/C 98/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 88 af 15.3.2021

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 79 af 8.3.2021

EUT C 72 af 1.3.2021

EUT C 62 af 22.2.2021

EUT C 53 af 15.2.2021

EUT C 44 af 8.2.2021

EUT C 35 af 1.2.2021

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 10. november 2020 af Anne-Marie Klose til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 9. september 2020 i sag T-81/20 — Anne-Marie Klose mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret EUIPO

(Sag C-600/20 P)

(2021/C 98/02)

*Processprog: tysk***Parter***Appellant:* Anne-Marie Klose (ved Rechtsanwältin I. Seher)*Den anden part i appelsagen i appelsagen:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 11. februar 2021 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at Anne-Marie Klose bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 23. november 2020 af PV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 30. januar 2020 i de forenede sager T-786/16 og T-224/18, PV mod Kommissionen

(Sag C-640/20 P)

(2021/C 98/03)

*Processprog: fransk***Parter***Appellant:* PV (ved Rechtsanwalt D. Birkenmaier)*Den anden part i appelsagen:* Europa-Kommissionen**Appellanten har nedlagt følgende påstande**

- Dom af 30. januar 2020 i de forenede sager T-786/16 og T-224/18 ophæves.
- Der træffes afgørelse i den foreliggende sag og i de forenede sager T-786/16 og T-224/18 i henhold til artikel 170 i Domstolens procesreglement.
- Appelindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i sag C-111/20 P og alle andre omkostninger i sagerne T-786/16, T-224/18, T-224/18 R1 og T-224/18 R2.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Det første anbringende vedrører en fejlagtig fortolkning af artikel 72 TEUF og 270 TEUF, artikel 23 i vedtægten for tjenestemænd tillige med Rettens fejlagtige betragtning om, at vedtægten er den eneste retskilde, der skal tages i betragtning, når der skal træffes afgørelse i tvister mellem ansatte og deres institution.
2. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 4 TEU, chartrets artikel 41 og vedtægtens artikel 11a.
3. Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af det almindelige retsprincip »fraus omnia corrumpit« og artikel 36 i statuten for Domstolen.
4. Det fjerde anbringende vedrører en forkastelse af chartrets artikel 1, 3, 4, 31 og 41 samt vedtægtens artikel 1e og 12a.
5. Det femte anbringende vedrører anvendelsen af »intellektuelt falsk«, en fordrejet fortolkning af vedtægtens artikel 59, stk. 1, tredje og femte afsnit, og en tilsidesættelse af Kommissionens interne afgørelse 92-2004 af 6. juli 2014.
6. Det sjette anbringende vedrører forsætlige fejl i forbindelse med anvendelsen af princippet om indsigelsen om ikke-opfyldelse inden for rammerne af gensidigt bebyrdende forhold.
7. Det syvende anbringende vedrører tilsidesættelse af chartrets artikel 41, vedtægtens artikel 25 og en bevidst fortæelse i forbindelse med PMO's svigagtige misbrug af løntilgodehavender svarende til 21 593,64 EUR.
8. Det ottende anbringende vedrører en fordrejning, for så vidt som der ikke er taget hensyn til følgerne af annullationen af den første disciplinære forfølgning CMS 13/087.
9. Det niende anbringende vedrører en tilsidesættelse af chartrets artikel 15.
10. Det tiende anbringende, der er fremsat subsidiært, vedrører en tilsidesættelse af forbuddet mod at træffe afgørelse ultra petita.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Veszprémi Törvényszék (Ungarn) den 30. november 2020 — ENERGOTT Fejlesztő és Vagyongkezelő Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-643/20)

(2021/C 98/04)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Veszprémi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ENERGOTT Fejlesztő és Vagyongkezelő Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 90, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, herefter »momsdirektivet« ⁽¹⁾ (jf. bl.a. Enzo Di Maura-dommen [sag C-246/16] ⁽²⁾ og kendelsen i sagen Porr Építési Kft. [sag C-292/19]) ⁽³⁾, det grundlæggende EU-retlige effektivitetsprincip og det grundlæggende EU-retlige ækvivalensprincip, fortolkes således, at medlemsstaterne ikke kan fastsætte begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen for tilbagebetaling af moms vedrørende fordringer, der er endegyldigt uerholdelige, på et tidspunkt, der ligger forud for det tidspunkt, hvor den fordring, som den moms, der skal tilbagebetales, vedrører, bliver uerholdelig?

- 2) Skal momsdirektivets artikel 90, stk. 1 og 2, og artikel 273 (henset bl.a. til Enzo Di Maura-dommen [sag C-246/16] og kendelsen i sagen Porr Építési Kft. [sag C-292/19]), det grundlæggende EU-retlige effektivitetsprincip og det grundlæggende EU-retlige ækvivalensprincip [samt] princippet om afgiftsneutralitet, fortolkes således, at disse bestemmelser og principper er til hinder for en medlemsstats praksis, hvorefter det i forbindelse med tilbagebetaling af moms vedrørende en endegyldigt uerholdelig fordring forventes af den afgiftspligtige person som betingelse for tilbagebetaling af moms, at denne foretager andre inddrivelseshandlinger uden for rammerne af likvidationsproceduren?
- 3) Skal momsdirektivets artikel 90, stk. 1 og 2, og artikel 273 (henset til bl.a. Enzo Di Maura-dommen [sag C-246/16] og kendelsen i sagen Porr Építési Kft. [sag C-292/19]), det grundlæggende EU-retlige effektivitetsprincip og det grundlæggende EU-retlige ækvivalensprincip [samt] princippet om afgiftsneutralitet, fortolkes således, at disse bestemmelser og principper [er til hinder] for en medlemsstats praksis, hvorefter den tjenesteydende virksomhed i tilfælde af manglende betaling straks skal afbryde leveringen af denne ydelse, idet virksomheden i modsat fald, hvis den fortsætter med at levere ydelsen, heller ikke vil kunne anmode om tilbagebetaling af moms vedrørende fordringer, der endegyldigt er uerholdelige, selv om disse fordringer først bliver endegyldigt uerholdelige på et senere tidspunkt?
- 4) Skal momsdirektivets artikel 90, stk. 1 og 2, og artikel 273 samt artikel 15-17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (bl.a. under hensyn til Enzo Di Maura-dommen [sag C-246/16] og kendelsen i sagen Porr Építési Kft. [sag C-292/19]), det grundlæggende EU-retlige effektivitetsprincip og det grundlæggende EU-retlige ækvivalensprincip [samt] princippet om afgiftsneutralitet, fortolkes således, at [disse bestemmelser og principper er til hinder] for, at myndighederne i en medlemsstat, der har til opgave at sikre overholdelsen af loven — efter afsigelsen af kendelsen i sagen Porr Építési Kft. — uden noget retsgrundlag har fastlagt kravene i det andet til det fjerde spørgsmål, selv om disse krav ikke var indlysende for den afgiftspligtige, før fordringerne antog karakter af at være endegyldigt uerholdelige?

(¹) EUT 2006, L 347, s. 1.

(²) ECLI:EU:C:2017:887.

(³) ECLI:EU:C:2019:901.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Ráckevei Járásbíróság (Ungarn) den 8. december 2020 — EP m.fl. mod ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Sag C-670/20)

(2021/C 98/05)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Ráckevei Járásbíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: EP, TA, FV og TB

Sagsøgt: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) I betragtning af den fortolkning af artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (⁽¹⁾), der er foretaget i dom afsagt i sag C-186/16 (⁽²⁾), Andriciuc m.fl., skal et kontraktvilkår om valutakursrisikoen anses for klart og utvetydigt, når det, uden at det udtrykkeligt bestemmer, at alene debitor bærer hele denne risiko, blot indeholder debtors erklæring, hvori anføres, at vedkommende »er fuldt ud bekendt med de mulige risici ved transaktionen, og navnlig den omstændighed, at udsvingene i den pågældende valuta i forhold til den ungarske forint både kan øge og nedsætte omkostningerne ved tilbagebetaling af lånet i forint[«]?

- 2) Opfylder det ovennævnte kontraktvilkår det krav, der er fastsat i dom afsagt i sag C-186/16, *Andriciu m.fl.*, hvorefter forbrugeren på grundlag et sådant vilkår skal kunne vurdere de potentielt alvorlige økonomiske følger af at bære valutakursrisikoen for sine økonomiske forpligtelser, når der tages hensyn til, at det dokument med overskriften [«] Oplysning om de almindelige risici ved finansiering i fremmed valuta[«], som forbrugeren underskrev ved indgåelsen af aftalen, henviser på samme måde til de gunstige og ugunstige virkninger af valutakursændringer, hvilket antyder, at den sædvanlige tendens ved en fast valutakurs — som ligeledes er meddelt af sammenslutningen af ungarske banker — er, at disse gunstige og ugunstige økonomiske virkninger udlignes på lang sigt?
- 3) Opfylder det ovennævnte kontraktvilkår det krav, der er fastsat i dom afsagt i sag C-186/16, *Andriciu m.fl.*, hvorefter forbrugeren på grundlag et sådant vilkår skal kunne vurdere de potentielt alvorlige økonomiske følger af at bære valutakursrisikoen for sine økonomiske forpligtelser, når det hverken i aftalen eller i det dokument med oplysninger om valutakursrisiciene, som blev underskrevet ved aftaleindgåelsen, udtrykkeligt eller implicit anføres, at forøgelsen af tilbagebetalingsraterne kan være betydelig eller endda faktisk kan være af en enhver størrelse?
- 4) I betragtning af den fortolkning af artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler, der er foretaget i dom afsagt i sag C-186/16, *Andriciu m.fl.*, skal et kontraktvilkår om valutakursrisikoen anses for klart og utvetydigt, hvis det ikke udtrykkeligt angiver, at alene forbrugeren bærer hele valutakursrisikoen, når det ikke udtrykkeligt fremgår af kontraktvilkårene, at forøgelsen af tilbagebetalingsraterne kan være betydelig eller endda faktisk kan være af en enhver størrelse?
- 5) Er forbrugers erklæring i denne henseende, som er affattet i generelle vendinger i et standardkontraktvilkår, i sig selv tilstrækkelig til at vurdere, om oplysningerne om valutakursrisikoen opfylder det krav, der er fastsat i dom afsagt i sag C-186/16, *Andriciu m.fl.*, hvorefter disse oplysninger skal give den gennemsnitlige forbruger mulighed for på grundlag heraf at vurdere de potentielt alvorlige økonomiske følger ved at overføre valutakursrisikoen på sine økonomiske forpligtelser, når intet andet vilkår i aftalen eller i [dokumentet med oplysninger] understøtter denne konklusion?
- 6) Henset til indholdet af dom afsagt i sag C-186/16, *Andriciu m.fl.*, er fortolkningen anlagt af Kúria (øverste domstol), hvorefter »den omstændighed, at sagsøgte har fremlagt oplysninger om valutakursrisikoen, i sig selv betyder, at sagsøgeren på realistisk vis burde påregne denne risiko«, forenelig med artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

(²) Dom af 20.9.2017, *Andriciu m.fl.*, C-186/16, EU:C:2017:703.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal judiciaire d'Auch (Frankrig) den
9. december 2020 — EP mod Préfet du Gers og Institut National de la Statistique et des Études
Économiques**

(Sag C-673/20)

(2021/C 98/06)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal judiciaire d'Auch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EP

Sagsøgte: Préfet du Gers og Institut National de la Statistique et des Études Économiques

Anden part: Borgmester i Thoux

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union og aftalen om Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen fortolkes således, at unionsborgerskabet fratages de britiske statsborgere, som inden overgangsperiodens udløb udøvede deres ret til fri bevægelighed og til frit at etablere sig på en anden medlemsstats område, navnlig de britiske statsborgere, som har boet på en medlemsstats område i over 20 år og været undergivet den britiske såkaldte »15-årsregel«, der fratager dem deres stemmeret?
- 2) Skal udtrædelsesaftalens artikel 2, 3, 10, 12 og 127, sammenholdt med punkt 6 i præamblen hertil og artikel 18, 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, i bekræftende fald anses for at have tilladt disse britiske statsborgere, uden undtagelse, at bevare den ret til unionsborgerskabet, som de nød inden deres lands udtræden af Unionen?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, er udtrædelsesaftalen da delvist ugyldig, for så vidt som den tilsidesætter de principper, der danner grundlag for Den Europæiske Unions identitet, og især artikel 18, 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, men også artikel 39 og [40] i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og tilsidesætter den da proportionalitetsprincippet, for så vidt som den ikke indeholder bestemmelser, som kan tillade de nævnte britiske statsborgere, uden undtagelse, at bevare disse rettigheder?
- 4) Er udtrædelsesaftalens artikel 127, stk. 1, litra b), under alle omstændigheder delvist ugyldig, for så vidt som den ikke alene tilsidesætter artikel 18, 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, men også artikel 39 og 40 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet den fratager de unionsborgere, som har udøvet deres ret til fri bevægelighed og til frit at etablere sig i Det Forenede Kongerige, deres valgret og valgbarhed ved kommunalvalgene i dette land, og, såfremt Retten og Domstolen anlægger den samme fortolkning heraf som Conseil d'État (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) i Frankrig, omfatter en sådan tilsidesættelse da også de britiske statsborgere, som har udnyttet deres bevægelses- og etableringsfrihed på en medlemsstats område i over 15 år og været undergivet den britiske såkaldte »15-årsregel«, der således fratager dem deres stemmeret?

Appel iværksat den 11. december 2020 af Colin Brown til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 5. oktober 2020 i sag T-18/19, Brown mod Kommissionen

(Sag C-675/20 P)

(2021/C 98/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Colin Brown (ved advocaat I. Van Damme)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som den anfægtede afgørelse⁽¹⁾ derved ikke blev annulleret.
- Under hensyn til samtlige foreliggende sagsakter annulleres den anfægtede afgørelse, og Kommissionen tilpligtes at genindføre appellantens ret til udlandstillæg og til godtgørelse af rejseudgifter med virkning fra den 1. december 2017, samt at betale appellant det udlandstillæg og de rejseudgifter, som ikke er blevet udbetalt i perioden fra den 1. december 2017 og til datoen for genindførelsen af appellantens ret til de nævnte ydelser, med tillæg af renter.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellantens omkostninger i forbindelse med sagen for Domstolen og Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende om, at Retten begik en fejl ved at fortolke artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til vedtægten således, at denne bestemmelse tillader eller kræver, at en tjenestemand fratages retten til udlandstillæg som følge af, at den pågældende har erhvervet statsborgerskab i den stat, på hvis område tjenestestedet befinder sig, uden at der er sket en ændring af tjenstemandens tjenestested.

Andet anbringende om, at den omstændighed, at Retten i dommen og Kommissionen i den anfægtede afgørelse anvendte artikel 4, stk. 1, litra b), i bilag VII til vedtægten på appellant, har medført en uberettiget forskelsbehandling.

(¹) Afgørelse truffet af Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder den 19.3.2018, hvorved appellant blev frataget retten til udlandstillæg og til godtgørelse af rejseudgifter med virkning fra den 1.12.2017.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 22. december 2020 — Avis Autovermietung Gesellschaft mbH mod Verein Für Konsumenteninformation

(Sag C-701/20)

(2021/C 98/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Avis Autovermietung Gesellschaft mbH

Sagsøgt: Verein Für Konsumenteninformation

Præjudicielt spørgsmål

Er bestemmelserne i kapitel VIII, navnlig i artikel 80, stk. 1 og 2, samt artikel 84, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (¹) af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, EUT L 119/1 af 4.5.2016, s. 1) til hinder for nationale bestemmelser, som — foruden den beføjelse til at gribe ind, der er tillagt tilsynsmyndighederne med kompetence til at føre kontrol og håndhæve forordningen, og de registreredes muligheder for retsbeskyttelse — indrømmer dels konkurrenter dels organisationer, organer og kamre med beføjelser i henhold til national ret beføjelse til at anlægge søgsmål ved de civile domstole mod den krænkende part vedrørende overtrædelser af forordning (EU) 2016/679, uanset om enkelte registreredes konkrete rettigheder er blevet krænket, og uden bemyndigelse fra en registreret under påberåbelse af forbuddet mod urimelig handelspraksis, en overtrædelse af en lov om forbrugerbeskyttelse eller forbuddet mod at anvende ugyldige almindelige forretningsbetingelser?

(¹) EUT 2016, L 119, s. 1.

Appel iværksat den 28. december 2020 af Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. oktober 2020 i sag T-307/18, Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals mod Kommissionen

(Sag C-718/20 P)

(2021/C 98/09)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (ved dikigoros K. Adamantopoulos og advocaat P. Billiet)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves i sin helhed.

- Der gives appellanten medhold i de påstande, denne nedlagde i sit søgsmål for Retten, og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/330 ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører appellanten, i henhold til artikel 61 i statuten for Domstolen.
- Sagsøgte tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger i denne appelsag og i sagen for Retten i sag T-307/18.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten, således at denne kan træffe afgørelse om alle appellants anbringender, som begrundet i status i sagen.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

I henhold til det første anbringende begik Retten en retlig fejl, da den fastslog, at Kommissionen i god tid tilbød appellanten fremlæggelse af alle de vigtigste kendsgerninger og betragtninger i den foreliggende sag. Hvis Kommissionen havde handlet inden for rammerne af sine beføjelser i henhold til artikel 20, stk. 2 og stk. 4, i forordning (EU) 2016/1036 ⁽²⁾ (»grundforordningen«), ville appellanten have fremsat relevante bemærkninger til Kommissionen, og den derved fremkomne afgørelse om dumping ville have været til fordel for appellanten. Retten foretog ligeledes en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, da den fastslog, at normalværdien af appellants sømløse rør af rustfrit stål med henblik på foring og boring blev fastsat under henvisning til de varekontrolnumre, der blev indberettet af den indiske producent.

I henhold til det andet anbringende er den appellerede dom behæftet med en retlig fejl, idet Retten fastslog, at lovligheden af EU-retsakter udstedt i medfør af grundforordningens artikel 2, stk. 7, ikke kan undergives prøvelse i lyset af protokollen om Folkerepublikken Kinas tiltrædelse af WTO. Subsidiært er den appellerede dom behæftet med en retlig fejl, idet Retten ikke anerkendte, at grundforordningens artikel 2, stk. 7, udgør en undtagelse til den nævnte forordnings artikel 2, stk. 1-6, der specifikt kun gælder for Kinas import til EU i kraft af artikel 15, stk. 1, litra d), i Kinas WTO-tiltrædelsesprotokol, så længe disse bestemmelser er i kraft. Kommissionens anvendelse af Indien som referenceland i appellants tilfælde var forkert i henhold til såvel EU-retten som WTO-retten. Denne fremgangsmåde førte til Kommissionens konstatering af en meget høj dumpingmargen for appellanten, hvilket ikke ville have været tilfældet, hvis Kommissionen havde anvendt grundforordningens artikel 2, stk. 1-6, over for appellanten i stedet for. Desuden tog Retten i den appellerede doms præmis 154 overhovedet ikke stilling til de unøjagtige oplysninger, som den indiske producent havde meddelt Kommissionen, og det gjorde Retten som følge heraf heller ikke i dommens efterfølgende dele, på trods af, at den i den appellerede doms præmis 150 havde anført det pågældende argument korrekt.

I henhold til det tredje anbringende er Rettens konstateringer behæftet med fejl i anvendelsen af grundforordningens artikel 2, stk. 10 og 11, og artikel 11, stk. 9, som fastsætter en pligt for EU-institutionerne til, i appellants tilfælde, at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og appellants eksportpris.

I henhold til det fjerde anbringende er Rettens konstateringer behæftet med retlige fejl og med en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder. Kommissionens metode til fastsættelse af de koefficienter, der finder anvendelse på normalværdien af appellants type C sømløse rør af rustfrit stål, og til fastsættelse af normalværdien af appellants sømløse rør af rustfrit stål til forings- og boringsformål, var ukorrekt, og metoden sikrede ikke en rimelig normalværdi for appellanten i henhold til grundforordningens artikel 2, og førte således til åbenbart uforholdsmæssige dumpingmargener for appellanten. Rettens konstateringer ser ligeledes helt bort fra WTO-appelorganets praksis i *EC Fasteners*.

I henhold til det femte anbringende begik Retten en retlig fejl, da den i konstateringerne om virkningerne af prisunderbuddet for appellantens sømløse rør af rustfrit stål for EU medtog de priser for selskabets sømløse rør af rustfrit stål, der anvendes i toldprocedurer.

- (¹) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/330 af 5.3.2018 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af rustfrit stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 (EUT 2018, L 63, s. 15).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italien) den 8. januar 2021 — Sea Watch E.V. mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti og Capitaneria di Porto di Palermo

(Sag C-14/21)

(2021/C 98/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sea Watch E.V.

Sagsøgte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti og Capitaneria di Porto di Palermo

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

- A) Omfatter anvendelsesområdet for direktiv 2009/16/EF (¹) — og kan havnestatskontrollen [Port State Control, PSC] derfor også foretages med — et skib, der af flagstatens klassificeringsorganisation er klassificeret som fragtskib, men som reelt udelukkende og systematisk udfører en ikke-erhvervsmæssig aktivitet såsom den såkaldte SAR-aktivitet [search and rescue, eftersøgning og redning] (sådan som den udføres af SW [NGO'en Sea Watch E.V.] og SW4 [skibet Sea Watch 4] ifølge den berørte organisations vedtægter)?

Såfremt [...] Domstolen måtte fastslå, at [...] anvendelsesområdet for direktiv 2009/16/EF også omfatter skibe [, der reelt ikke udfører erhvervsmæssig aktivitet], er direktivet, som fortolket ovenfor, da til hinder for en national bestemmelse som artikel 3 i [lovdekret] nr. 53/2011, der har gennemført artikel 3 i direktiv 2009/16/EF, og som udtrykkeligt i stk. 1 [i det nævnte lovdekrets artikel 3], afgrænser anvendelsesområdet for havnestatskontrollen til kun at omfatte skibe, der anvendes til erhvervsmæssige formål, således at ikke alene fritidsfartøjer, men også fragtskibe, der ikke reelt udfører erhvervsmæssige aktiviteter — og derfor ikke benyttes erhvervsmæssigt — er udelukket herfra?

Er der endelig rimelig grund til at antage, at også fragtskibe, der systematisk udfører såkaldte SAR-aktiviteter for mennesker i havsnød, henhører under direktivets anvendelsesområde, for så vidt som det også omfatter passagerskibe som følge af ændringerne i 2017, med den konsekvens, at transport af personer, der er bjerget på havet, fordi de er i livsfare, sidestilles med transport af passagerer?

- B) Kan den omstændighed, at skibet har transporteret et antal personer, der markant overstiger den i udrustnings-sikkerhedscertifikatet oplyste kapacitet, selv om dette var en følge af såkaldte SAR-aktiviteter, eller at skibet har et udrustningssikkerhedscertifikat, der gælder for et markant mindre antal personer end det reelt transporterede, med rette kvalificeres som en af de topprioriteringsfaktorer i bilag I, del II, punkt 2A, eller en af de uventede faktorer i bilag I, del II, punkt 2B, i direktiv 2009/16/EF, hvortil direktivets artikel 11 henviser?

- C) Kan og/eller skal beføjelsen til mere detaljeret havnestatskontrol som omhandlet i artikel 13 i direktiv 2009/16/EF med skibe, der fører en medlemsstats flag, også inkludere beføjelsen til at kontrollere, hvilken aktivitet skibet reelt udfører, uafhængigt af den aktivitet, for hvilken flagstaten og den respektive klassificeringsorganisation har udstedt klassecertifikatet og de tilknyttede sikkerhedscertifikater til skibet, og i konsekvens heraf også beføjelsen til at kontrollere, at det ovennævnte skib har de fornødne certifikater og generelt opfylder betingelserne og/eller kravene i de internationale standarder for sikkerhed, forureningsforebyggelse og leve- og arbejdsvilkår om bord, og kan den nævnte beføjelse, såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, også udøves over for et skib, der reelt og systematisk udfører såkaldte SAR-aktiviteter[?]
- D) Domstolen anmodes om fortolkningsbidrag vedrørende Solas-konventionens regel 1 [...], litra b) — hvortil artikel 2 i direktiv 2009/16/EF udtrykkeligt henviser, og der således skal sikres en ensartet fortolkning i hele EU med hensyn til og i forbindelse med havnestatskontrol — hvad angår den del, hvor den bestemmer, at »b. De kontraherende regeringer forpligter sig til at udstede alle de love, forordninger, anordninger og regler samt træffe alle andre foranstaltninger, som måtte være nødvendige for en fuldstændig gennemførelse af denne konvention, således at det sikres, at et skib ud fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt er egnet for den fart, det er bestemt for«; skal især vurderingen af skibets egnethed for den fart, det er bestemt for, som havnestaterne har pligt til at foretage i form af havnestatskontroller, tage udgangspunkt i et enkelt kontrolparameter — dvs. de krav, der følger af skibets klassificering og de tilknyttede sikkerhedscertifikater, som skibet har opnået på grundlag af den formelt erklærede aktivitet — eller kan der også tages højde for skibets reelle anvendelse?

Har havnestaternes administrative myndigheder bl.a. med henvisning til ovennævnte internationale parameter beføjelse til at kontrollere ikke alene, at udstyr og udrustning om bord opfylder de krav ifølge certifikaterne fra flagstaten, der følger af skibets formelle klassificering, men også beføjelse til at vurdere, om skibets certifikater og det tilknyttede udstyr og udrustning om bord er i overensstemmelse med den aktivitet, som skibet reelt udfører, og som ligger uden for og afviger fra den i klassecertifikatet oplyste?

Tilsvarende anmodes om fortolkningsbidrag vedrørende punkt 1.3.1 i IMO-resolution A.1138(31) — Procedures of Port State Control, 2019, vedtaget den 4. december 2019, for så vidt angår den del, hvor det fastsættes: »Under the provisions of the relevant conventions set out in section 1.2 above, the Administration (i.e. the Government of the flag State) is responsible for promulgating laws and regulations and for taking all other steps which may be necessary to give the relevant conventions full and complete effect so as to ensure that, from the point of view of safety of life and pollution prevention, a ship is fit for the service for which it is intended and seafarers are qualified and fit for their duties).

- E) Såfremt Domstolen måtte fastslå, at havnestaten har beføjelse til at kontrollere, at skibet har de fornødne certifikater og opfylder de relevante betingelser og/krav på grundlag af den aktivitet, skibet reelt er bestemt for, anmodes Domstolen om at besvare yderligere følgende spørgsmål:
- 1) Kan den havnestat, der har foretaget havnestatskontrollen, kræve, at skibet for at undgå at blive tilbageholdt skal have andre certifikater og opfylde betingelser og/eller krav vedrørende sikkerhed og forebyggelse af havforurening, der henfører sig til den reelle aktivitet, navnlig den såkaldte SAR-aktivitet i den foreliggende situation, ud over de betingelser og krav, som skibet allerede opfylder?
 - 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan kravet om, at skibet for at undgå tilbageholdelse skal have andre certifikater og/eller opfylde betingelser, der henfører sig til den reelle aktivitet, navnlig den såkaldte SAR-aktivitet i den foreliggende situation, ud over de betingelser og krav, som skibet allerede opfylder, da kun fremsættes på grundlag af klare og pålidelige internationale og/eller [EU-retlige] bestemmelser om klassificering af den såkaldte SAR-aktivitet og de tilknyttede certifikater og betingelser og/eller krav vedrørende sikkerhed og forebyggelse af havforurening?
 - 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, skal kravet om, at skibet skal have andre certifikater og opfylde betingelser og/eller krav, der henfører sig til den reelle aktivitet, navnlig den såkaldte SAR-aktivitet i den foreliggende situation, ud over de betingelser og krav, som skibet allerede opfylder, da fremsættes i henhold til den nationale lovgivning i flagstaten og/eller i havnestaten, og er primærretlige bestemmelser påkrævet i dette øjemed, eller kan også sekundærretlige bestemmelser eller generelle administrative forskrifter være tilstrækkelige hertil?

- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, har havnestaten da pligt til i forbindelse med havnestatskontrol på nøjagtig og specifik vis at oplyse om de nationale regler (jf. angivelsen i det tredje spørgsmål) i form af love, administrative bestemmelser eller forskrifter i en almindelig forvaltningsakt, der skal ligge til grund for at fastlægge de betingelser og/eller tekniske krav vedrørende sikkerhed og forebyggelse af forurening, som det af havnestatskontrol undergivne skib skal opfylde for at udføre den såkaldte SAR-aktivitet, og de nøjagtige former for udbedring/afhjælpning, der skal iværksættes for at sikre overholdelsen af de nævnte bestemmelser?
- 5) Kan havnestatens myndighed i den konkrete situation, henset til, at der ikke findes nationale regler i havnestaten og/eller flagstaten i form af love, administrative bestemmelser eller forskrifter i en almindelig forvaltningsakt, angive de betingelser og/eller tekniske krav vedrørende sikkerhed, forureningsforebyggelse og leve- og arbejdsvilkår om bord, som det af havnestatskontrol undergivne skib skal opfylde for at udføre den såkaldte SAR-aktivitet?
- 6) Såfremt det fjerde og det femte spørgsmål besvares benægtende, kan den såkaldte SAR-aktivitet i mangel af specifikke anvisninger fra flagstaten på dette område da anses for at være blevet tilladt i mellemtiden, således at denne aktivitet ikke må forbydes ved at træffe afgørelse om tilbageholdelse, hvis det af havnestatskontrol undergivne skib opfylder de ovennævnte betingelser og/eller krav for så vidt angår en anden kategori (navnlig fragtskib), hvilket konkret er attestet i certifikater udstedt af flagstaten?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23.4.2009 om havnestatskontrol (EUT 2009, L 131, s. 57).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italien) den 8. januar 2021 — Sea Watch E.V. mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti og Capitaneria di Porto di Porto Empedocle

(Sag C-15/21)

(2021/C 98/11)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sea Watch E.V.

Sagsøgte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti og Capitaneria di Porto di Porto Empedocle

Præjudicielle spørgsmål

- A) Omfatter anvendelsesområdet for direktiv 2009/16/EF (¹) — og kan havnestatskontrollen [Port State Control, PSC] derfor også foretages med — et skib, der af flagstatens klassificeringsorganisation er klassificeret som fragtskib, men som reelt udelukkende og systematisk udfører en ikke-erhvervsmæssig aktivitet såsom den såkaldte SAR-aktivitet [search and rescue, eftersøgning og redning] (sådan som den udføres af SW [NGO'en Sea Watch] og SW4 [skibet Sea Watch 4] ifølge den berørte organisations vedtægter)?

Såfremt [...] Domstolen måtte fastslå, at [...] anvendelsesområdet for direktiv 2009/16/EF også omfatter skibe [, der reelt ikke udfører erhvervsmæssig aktivitet], er direktivet, som fortolket ovenfor, da til hinder for en national bestemmelse som artikel 3 i [lovdekret] nr. 53/2011, der har gennemført artikel 3 i direktiv 2009/16/EF, og som udtrykkeligt i stk. 1 [i det nævnte lovdekrets artikel 3], afgrænser anvendelsesområdet for havnestatskontrollen til kun at omfatte skibe, der anvendes til erhvervsmæssige formål, således at ikke alene fritidsfartøjer, men også fragtskibe, der ikke reelt udfører erhvervsmæssige aktiviteter — og derfor ikke benyttes erhvervsmæssigt — er udelukket herfra?

Er der endelig rimelig grund til at antage, at også fragtskibe, der systematisk udfører såkaldte SAR-aktiviteter for mennesker i havsnød, henhører under direktivets anvendelsesområde, for så vidt som det også omfatter passagerskibe som følge af ændringerne i 2017, med den konsekvens, at transport af personer, der er bjerget på havet, fordi de er i livsfare, sidestilles med transport af passagerer?

- B) Kan den omstændighed, at skibet har transporteret et antal personer, der markant overstiger den i udrustnings-sikkerhedscertifikatet oplyste kapacitet, selv om dette var en følge af såkaldte SAR-aktiviteter, eller at skibet har et udrustningssikkerhedscertifikat, der gælder for et markant mindre antal personer end det reelt transporterede, med rette kvalificeres som en af de topprioriteringsfaktorer i bilag I, del II, punkt 2A, eller en af de uventede faktorer i bilag I, del II, punkt 2B, i direktiv 2009/16/EF, hvortil direktivets artikel 11 henviser?
- C) Kan og/eller skal beføjelsen til mere detaljeret havnestatskontrol som omhandlet i artikel 13 i direktiv 2009/16/EF med skibe, der fører en medlemsstats flag, også inkludere beføjelsen til at kontrollere, hvilken aktivitet skibet reelt udfører, uafhængigt af den aktivitet, for hvilken flagstaten og den respektive klassificeringsorganisation har udstedt klassecertifikatet og de tilknyttede sikkerhedscertifikater til skibet, og i konsekvens heraf også beføjelsen til at kontrollere, at det ovennævnte skib har de fornødne certifikater og generelt opfylder betingelserne og/eller kravene i de internationale standarder for sikkerhed, forureningsforebyggelse og leve- og arbejdsvilkår om bord, og kan den nævnte beføjelse, såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, også udøves over for et skib, der reelt og systematisk udfører såkaldte SAR-aktiviteter[?]
- D) Domstolen anmodes om fortolkningsbidrag vedrørende Solas-konventionens regel 1 [...], litra b) — hvortil artikel 2 i direktiv 2009/16/EF udtrykkeligt henviser, og der således skal sikres en ensartet fortolkning i hele EU med hensyn til og i forbindelse med havnestatskontrol — hvad angår den del, hvor den bestemmer, at »b. De kontraherende regeringer forpligter sig til at udstede alle de love, forordninger, anordninger og reglementer samt træffe alle andre foranstaltninger, som måtte være nødvendige for en fuldstændig gennemførelse af denne konvention, således at det sikres, at et skib ud fra et sikkerhedsmæssigt synspunkt er egnet for den fart, det er bestemt for«; skal især vurderingen af skibets egnethed for den fart, det er bestemt for, som havnestaterne har pligt til at foretage i form af havnestatskontroller, tage udgangspunkt i et enkelt kontrolparameter — dvs. de krav, der følger af skibets klassificering og de tilknyttede sikkerhedscertifikater, som skibet har opnået på grundlag af den formelt erklærede aktivitet — eller kan der også tages højde for skibets reelle anvendelse?

Har havnestaternes administrative myndigheder bl.a. med henvisning til ovennævnte internationale parameter beføjelse til at kontrollere ikke alene, at udstyr og udrustning om bord opfylder de krav ifølge certifikaterne fra flagstaten, der følger af skibets formelle klassificering, men også beføjelse til at vurdere, om skibets certifikater og det tilknyttede udstyr og udrustning om bord er i overensstemmelse med den aktivitet, som skibet reelt udfører, og som ligger uden for og afviger fra den i klassecertifikatet oplyste?

Tilsvarende anmodes om fortolkningsbidrag vedrørende punkt 1.3.1 i IMO-resolution A.1138(31) — *Procedures of Port State Control*, 2019, vedtaget den 4. december 2019, for så vidt angår den del, hvor det fastsættes: »Under the provisions of the relevant conventions set out in section 1.2 above, the Administration (i.e. the Government of the flag State) is responsible for promulgating laws and regulations and for taking all other steps which may be necessary to give the relevant conventions full and complete effect so as to ensure that, from the point of view of safety of life and pollution prevention, a ship is fit for the service for which it is intended and seafarers are qualified and fit for their duties).

- E) Såfremt Domstolen måtte fastslå, at havnestaten har beføjelse til at kontrollere, at skibet har de fornødne certifikater og opfylder de relevante betingelser og/krav på grundlag af den aktivitet, skibet reelt er bestemt for, anmodes Domstolen om at besvare yderligere følgende spørgsmål:
- 1) Kan den havnestat, der har foretaget havnestatskontrollen, kræve, at skibet for at undgå at blive tilbageholdt skal have andre certifikater og opfylde betingelser og/eller krav vedrørende sikkerhed og forebyggelse af havforurening, der henfører sig til den reelle aktivitet, navnlig den såkaldte SAR-aktivitet i den foreliggende situation, ud over de betingelser og krav, som skibet allerede opfylder?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan kravet om, at skibet for at undgå tilbageholdelse skal have andre certifikater og/eller opfylde betingelser, der henfører sig til den reelle aktivitet, navnlig den såkaldte SAR-aktivitet i den foreliggende situation, ud over de betingelser og krav, som skibet allerede opfylder, da kun fremsættes på grundlag af klare og pålidelige internationale og/eller [EU-retlige] bestemmelser om klassificering af den såkaldte SAR-aktivitet og de tilknyttede certifikater og betingelser og/eller krav vedrørende sikkerhed og forebyggelse af havforurening?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, skal kravet om, at skibet skal have andre certifikater og opfylde betingelser og/eller krav, der henfører sig til den reelle aktivitet, navnlig den såkaldte SAR-aktivitet i den foreliggende situation, ud over de betingelser og krav, som skibet allerede opfylder, da fremsættes i henhold til den nationale lovgivning i flagstaten og/eller i havnestaten, og er primærretlige bestemmelser påkrævet i dette øjemed, eller kan også sekundærretlige bestemmelser eller generelle administrative forskrifter være tilstrækkelige hertil?
- 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende, har havnestaten da pligt til i forbindelse med havnestatskontrol på nøjagtig og specifik vis at oplyse om de nationale regler (jf. angivelsen i det tredje spørgsmål) i form af love, administrative bestemmelser eller forskrifter i en almindelig forvaltningsakt, der skal ligge til grund for at fastlægge de betingelser og/eller tekniske krav vedrørende sikkerhed og forebyggelse af forurening, som det af havnestatskontrol undergivne skib skal opfylde for at udføre den såkaldte SAR-aktivitet, og de nøjagtige former for udbedring/afhjælpning, der skal iværksættes for at sikre overholdelsen af de nævnte bestemmelser?
- 5) Kan havnestatens myndighed i den konkrete situation, henset til, at der ikke findes nationale regler i havnestaten og/eller flagstaten i form af love, administrative bestemmelser eller forskrifter i en almindelig forvaltningsakt, angive de betingelser og/eller tekniske krav vedrørende sikkerhed, forureningsforebyggelse og leve- og arbejdsvilkår om bord, som det af havnestatskontrol undergivne skib skal opfylde for at udføre den såkaldte SAR-aktivitet?
- 6) Såfremt det fjerde og det femte spørgsmål besvares benægtende, kan den såkaldte SAR-aktivitet i mangel af specifikke anvisninger fra flagstaten på dette område da anses for at være blevet tilladt i mellemtiden, således at denne aktivitet ikke må forbydes ved at træffe afgørelse om tilbageholdelse, hvis det af havnestatskontrol undergivne skib opfylder de ovennævnte betingelser og/eller krav for så vidt angår en anden kategori (navnlig fragtskib), hvilket konkret er attesteret i certifikater udstedt af flagstaten?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23.4.2009 om havnestatskontrol (EUT 2009, L 131, s. 57).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den
13. januar 2021 — JW, HD og XS mod LOT Polish Airlines**

(Sag C-20/21)

(2021/C 98/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: JW, HD og XS

Sagsøgt: LOT Polish Airlines

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7, nr. 1), litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾ fortolkes således, at opfyldelsesstedet som omhandlet i denne bestemmelse i forbindelse med en flyvning, som er kendetegnet ved en bekræftet samlet reservation for hele rejsen og opdelt i to eller flere delflyvninger, også kan være ankomststedet for den første delflyvning, når transporten på disse delflyvninger udføres af to forskellige luftfartsselskaber, og søgsmålet om kompensation, som anlægges på grundlag af forordning (EF) nr. 261/2004⁽²⁾, er foranlediget af forsinkelsen på den første delflyvning og rettet mod det transporterende luftfartsselskab for den første delflyvning?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT 2004, L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 19. januar 2021 — Eurocostruzioni Srl mod Regione Calabria

(Sag C-31/21)

(2021/C 98/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eurocostruzioni Srl

Sagsøgt: Regione Calabria

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Foreskriver Kommissionens forordning (EF) nr. 1685/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999⁽¹⁾ for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af strukturfondene, og navnlig bestemmelserne i bilaget, regel nr. 1, punkt 2, hvad angår »Bevis for udgifter«, punkt 2.1, at betalinger foretaget af de endelige støttemodtagere nødvendigvis skal godtgøres ved kvitterede fakturaer, selv hvis støttemodtageren bevilges tilskud til opførelsen af en fast ejendom ved brug af egne materialer, hjælpemidler og medarbejdere, eller kan der findes andre undtagelser ud over den udtrykkeligt fastsatte, hvorefter der i mangel af kvitterede fakturaer skal fremlægges »regnskabsdokumenter med tilsvarende bevisværdi«?
- 2) Hvilken er den korrekte fortolkning af ovennævnte udtryk »regnskabsdokumenter med tilsvarende bevisværdi«?
- 3) Er forordningens ovennævnte bestemmelser især til hinder for en national og regional lovgivning samt de efterfølgende administrative gennemførelsesforanstaltninger, der for det tilfælde, at støttemodtageren bevilges tilskud til opførelsen af en fast ejendom ved brug af egne materialer, hjælpemidler og medarbejdere, fastsætter et system vedrørende den offentlige myndigheds kontrol af den støtteberettigede udgift, der omfatter
 - a) forudgående kvantificering af bygge- og anlægsarbejderne på grundlag af en regional prisoversigt vedrørende offentlige bygge- og anlægsarbejder samt, med hensyn til de i denne prisoversigt ikke angivne udgiftsposter, de gældende markedspriser ifølge en sagkyndig erklæring fra konstruktøren,

- b) indsendelse af regnskabsrapport, som inkluderer fremlæggelse af regnskaberne for bygge- og anlægsarbejderne bestående i byggedagbogen og regnskabsbogen, forskriftsmæssigt påtegnet på hver side af byggelederen og støttemodtageren, samt kontrol og bekræftelse af det udførte arbejde med udgangspunkt i de i led a) oplyste enhedspriser foretaget af en af den kompetente regionale myndighed udpeget inspektionskomité?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21.6.1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene (EFT 1999, L 161, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 20. januar 2021 — Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium

(Sag C-34/21)

(2021/C 98/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hauptpersonalrat der Lehrerinnen und Lehrer beim Hessischen Kultusministerium

Procesdeltager: Der Minister des Hessischen Kultusministeriums

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 88, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679 (¹) fortolkes således, at en bestemmelse for at være en mere specifik bestemmelse for at sikre beskyttelse af rettighederne og frihedsrettighederne i forbindelse med behandling af arbejdstageres personoplysninger i ansættelsesforhold som omhandlet i artikel 88, stk. 1, i førnævnte forordning, skal opfylde de krav, der stilles til sådanne bestemmelser i henhold til artikel 88, stk. 2, i denne forordning?
- 2) Kan en national bestemmelse, som åbenbart ikke opfylder kravene i henhold til artikel 88, stk. 2, i forordning 2016/679 alligevel fortsat finde anvendelse?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven kasatsionen sad (Bulgarien) den 19. januar 2021 — »Konservinvest« OOD mod »Bulkons Parvomay« OOD

(Sag C-35/21)

(2021/C 98/15)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven kasatsionen sad

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: »Konservinvest« OOD

Kassationsindstævnt: »Bulkons Parvomay« OOD

Præjudicielt spørgsmål

Tillader artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012⁽¹⁾ af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer uden for de i denne bestemmelse omhandlede tilfælde af midlertidig national beskyttelse et nationalt system for registrering og beskyttelse af de geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer, som er omfattet af denne forordning, og lader denne bestemmelse det være op til medlemsstaterne at anvende andre parallelt gældende bestemmelser på nationalt plan (tilsvarende det parallelle system for varemærker) med henblik på bilæggelse af retstvister om krænkelse af retten til en sådan geografisk betegnelse mellem lokale forhandlere, som producerer og sælger landbrugsprodukter og fødevarer omfattet af forordning nr. 1151/2012 i den medlemsstat, i hvilken den geografiske betegnelse er registreret?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21.11.2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2012, L 343, s. 1).

**Appel iværksat den 27. januar 2021 af Lietuvos geležinkeliai AB til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Første Udvidede Afdeling) den 18. november 2020 i sag T-814/17, Lietuvos geležinkeliai mod
Kommissionen**

(Sag C-42/21 P)

(2021/C 98/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Lietuvos geležinkeliai AB (ved Rechtsanwältin W. Deselaers, K. Apel og P. Kirst)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Orlen Lietuva AB

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves helt eller delvist, for så vidt som Retten frifandt Kommissionen i appellants annullationssøgsmål til prøvelse af Kommissionens afgørelse C(2017) 6544 final af 2. oktober 2017 i sag AT.39813 Baltic Rail.⁽¹⁾
- Afgørelsen annulleres helt eller delvist.
- Subsidiært ophæves den bøde, som Lietuvos geležinkeliai; er blevet pålagt, eller bødebøbeløbet nedsættes yderligere.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse med den nærværende sag såvel som i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har støttet appellen på fire anbringender.

For det første har Retten anlagt en fejlagtig fortolkning og som følge deraf foretaget en fejlagtig anvendelse af Domstolens praksis, i henhold til hvilken en dominerende virksomhed alene er forpligtet til at indrømme adgang til sin infrastruktur, såfremt nægtelsen sandsynligvis vil eliminere al konkurrence på markedet fra den, der anmoder om adgangen, hvis en sådan nægtelse kan begrundes objektivt, og hvis adgangen i sig selv er absolut nødvendig for at udføre den pågældende persons erhvervsvirksomhed.

For det andet udgør fjernelsen i al hast og uden først at have sikret de nødvendige midler af 19 km af det jernbanespor, der forbinder Mažeikiai i det nordvestlige Litauen med den lettiske grænse (herefter »sporet«) ikke misbrug af dominerende stilling.

For det tredje begik Retten en retlig fejl, da den kvalificerede fjernelsen af sporet som en foranstaltning, der kunne begrænse konkurrencen.

For det fjerde modsagde Retten sig selv, da den henviste til appellansens angivelige konkurrencebegrænsende hensigt med henblik på at fastlægge, om der skulle pålægges en bøde, og med henblik på at bedømme bødens størrelse, til trods for at den fandt, at den angivelige overtrædelse ikke er baseret på appellansens hensigt, konkurrencebegrænsende strategi eller ond tro.

(¹) Resumé af Kommissionens afgørelse af 2.10.2017 vedrørende en procedure efter artikel 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (sag AT.39813 — Baltic Rail) (meddelt under dokumentnummer C(2017) 6544) (EUT 2017, C 383, s. 7).

**Appel iværksat den 27. januar 2021 af Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem
Energireguleringsmyndigheder til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den
18. november 2020 i sag T-735/18, Aquind mod ACER**

(Sag C-46/21 P)

(2021/C 98/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) (ved P. Martinet og E. Tremmel, som befuldmægtigede, og advokat B. Creve)

Den anden part i appelsagen: Aquind Ltd

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves helt eller delvist.
- Hvis Domstolen finder, at sagen er moden til påkendelse, træffes der afgørelse om frifindelse i første instans.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse i overensstemmelse med Domstolens dom.
- Aquind Ltd tilpligtes at betale sagsomkostningerne både i appelsagen og i sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

I den appellerede dom tiltrådte Retten sagsøgerens fjerde og niende anbringende og annullerede på det grundlag ACER's klagenævns afgørelse A-001-2018, frifandt i øvrigt ACER og pålagde ACER at betale sagsomkostningerne. I den foreliggende appelsag har ACER gjort gældende, at Retten begik de følgende retlige fejl:

1. Retten begik en retlig fejl med hensyn til intensiteten af ACER's klagenævns prøvelse, generelt og i den foreliggende sag, i henseende til fejl i komplekse tekniske og økonomiske vurderinger.
2. Retten begik en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 17, stk. 1, litra b), i forordning 714/2009.⁽¹⁾

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13.7.2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1228/2003 (EUT 2009, L 211, s. 15).

Sag anlagt den 1. februar 2021 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien**(Sag C-60/21)**

(2021/C 98/18)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Europa-Kommissionen (ved W. Roels og V. Uher, som befuldmægtigede)*Sagsøgt:* Kongeriget Belgien**Sagsøgerens påstande**

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 28 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), idet det har opretholdt bestemmelser, hvorefter

der ikke gives fradrag for forsørgelsesydelse eller kapitalbeløb i stedet for sådanne ydelser og tillægsydelse i skattepligtig indkomst til bidragspligtige, der ikke er hjemmehørende i Belgien og der modtager mindst 75 % af deres erhvervsindkomst, og som ikke har ret til samme fradrag i deres bopælsmedlemsstat på grund af deres lave skattepligtige indkomst i denne medlemsstat.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har Kommissionen fremsat et enkelt anbringende om, at den pågældende lovgivning kan afholde ikke-hjemmehørende skattepligtige fra at udøve de frie bevægeligheder, der er sikret ved traktaterne, og navnlig arbejdskraftens frie bevægelighed, som er fastsat i artikel 45 TEUF og EØS-aftalens artikel 28.

En ikke-hjemmehørende skattepligtig, som ikke i Belgien oppebærer mindst 75 % af sin erhvervsindkomst og som ikke faktisk har ret til fradrag for forsørgelsesydelse i sin bopælsmedlemsstat, eftersom den pågældende ikke oppebærer tilstrækkelig skattepligtig indkomst i denne stat, fratages af den belgiske lovgivning muligheden for ethvert fradrag for disse ydelser. Det fremgår imidlertid af Domstolens praksis, og bl.a. dom af 10. maj 2012 i sag C-39/10, Kommissionen mod Estland, at i et sådant tilfælde tilkommer det beskæftigelsesstaten at tage hensyn til den ikke-hjemmehørende skattepligtiges personlige og familiemæssige forhold.

RET TEN

Rettens dom af 3. februar 2021 — Kazambe Musonda mod Rådet

(Sag T-110/19) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)

(2021/C 98/19)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-Claude Kazambe Musonda (Lubumbashi, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme og T. Payan)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire og M.-C. Cadilhac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1940 af 10. december 2018 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 47), dels Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1931 af 10. december 2018 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Jean-Claude Kazembe Musonda betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens dom af 3. februar 2021 — Boshab mod Rådet(Sag T-111/19) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – ejendomsret – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)

(2021/C 98/20)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Évariste Boshab (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme og T. Payan)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire og M.-C. Cadilhac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1940 af 10. december 2018 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 47), dels Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1931 af 10. december 2018 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.

2) Évariste Boshab betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens dom af 3. februar 2021 — Kampete mod Rådet(Sag T-113/19) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)

(2021/C 98/21)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ilunga Kampete (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme og T. Payan)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire og M.-C. Cadilhac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1940 af 10. december 2018 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 47), dels Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1931 af 10. december 2018 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Ilunga Kampete betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens dom af 3. februar 2021 — Kande Mupompa mod Rådet

(Sag T-116/19) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indekrydsning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – ejendomsret – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)

(2021/C 98/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme og T. Payan)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire og M.-C. Cadilhac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1940 af 10. december 2018 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 47), dels Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1931 af 10. december 2018 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Alex Kande Mupompa betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens dom af 3. februar 2021 — Amisi Kumba mod Rådet

(Sag T-118/19) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)

(2021/C 98/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Gabriel Amisi Kumba (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme og T. Payan)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire og M.-C. Cadilhac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1940 af 10. december 2018 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 47), dels Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1931 af 10. december 2018 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Gabriel Amisi Kumba betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens dom af 3. februar 2021 — Mutondo mod Rådet(Sag T-119/19) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)

(2021/C 98/24)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kalev Mutondo (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme og T. Payan)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire og M.-C. Cadilhac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1940 af 10. december 2018 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 47), dels Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1931 af 10. december 2018 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Kalev Mutondo betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens dom af 3. februar 2021 — Numbi mod Rådet(Sag T-120/19) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)

(2021/C 98/25)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: John Numbi (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme og T. Payan)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire og M.-C. Cadilhac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1940 af 10. december 2018 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 47), dels Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1931 af 10. december 2018 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) John Numbi betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens dom af 3. februar 2021 — Ruhorimbere mod Rådet

(Sag T-121/19) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indekrydsning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)

(2021/C 98/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Éric Ruhorimbere (Mbuji-Mayi, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme og T. Payan)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire og M.-C. Cadilhac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1940 af 10. december 2018 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 47), dels Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1931 af 10. december 2018 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Éric Ruhorimbere betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens dom af 3. februar 2021 — Ramazani Shadary mod Rådet

(Sag T-110/19) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)

(2021/C 98/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme og T. Payan)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire og M.-C. Cadilhac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1940 af 10. december 2018 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 47), dels Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1931 af 10. december 2018 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Emmanuel Ramazani Shadary betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens dom af 3. februar 2021 — Kanyama mod Rådet(Sag T-123/19) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)

(2021/C 98/28)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Célestin Kanyama (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme og T. Payan)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire og M.-C. Cadilhac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1940 af 10. december 2018 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 47), dels Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1931 af 10. december 2018 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Célestin Kanyama betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens dom af 3. februar 2021 — Ilunga Luyoyo mod Rådet(Sag T-124/19) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Den Demokratiske Republik Congo – indefrysning af midler – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen over omfattede personer – begrundelsespligt – ret til at blive hørt – bevis for, at opførelsen og opretholdelsen på listerne er velbegrundet – åbenbart urigtigt skøn – de faktiske og retlige omstændigheder, der lå til grund for vedtagelsen af de restriktive foranstaltninger, består fortsat – ret til respekt for privat- og familielivet – uskyldsformodning – proportionalitet – ulovlighedsindsigelse)

(2021/C 98/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) (ved advokaterne T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme og T. Payan)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, H. Marcos Fraile, S. Van Overmeire og M.-C. Cadilhac, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt på grundlag af artikel 263 TEUF med påstand om annullation af dels Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1940 af 10. december 2018 om ændring af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 47), dels Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1931 af 10. december 2018 om gennemførelse af artikel 9 i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo (EUT 2018, L 314, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Ferdinand Ilunga Luyoyo betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Rettens dom af 3. februar 2021 — Klymenko mod Rådet

(Sag T-258/20) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Ukraine – indefrysning af midler – liste over personer, enheder og organer, der er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer – opretholdelse af sagsøgerens navn på listen – Rådets forpligtelse til at kontrollere, at afgørelsen fra et tredjeland's myndighed er blevet truffet under iagttagelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2021/C 98/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Rusland) (ved advokat M. Phelippeau)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro og P. Mahnič, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets afgørelse (FUSP) 2020/373 af 5. marts 2020 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2020, L 71, s. 10) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/370 af 5. marts 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT 2020, L 71, s. 1), for så vidt som sagsøgerens navn ved disse retsakter er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2020/373 af 5. marts 2020 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/370 af 5. marts 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine annulleres, for så vidt som Oleksandr Viktorovych Klymenkos navn er blevet opretholdt på listen over personer, enheder og organer, der er omfattet af disse restriktive foranstaltninger.

- 2) Virkningerne af artikel 1 i afgørelse 2020/373 opretholdes over for Oleksandr Viktorovych Klymenko indtil udløbet af den frist for iværksættelse af appel, der er fastsat i artikel 56, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, eller, såfremt appel iværksættes inden for denne frist, indtil appellen forkastes eller afvises.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 222 af 6.7.2020.

Rettens kendelse af 4. februar 2021 — Germann Avocats mod Kommissionen

(Sag T-352/18) (¹)

(Annulations- og erstatningssøgsmål – offentlige tjenesteydelseskontrakter – udbudsprocedure – undersøgelse om fagforeningspraksisser for ikke-forskelsbehandling og mangfoldighed – afvisning af en tilbudsgivers bud – tildelingskriterier – søgsmålet delvist åbenbart ugrundet, delvist åbenbart uantageligt til realitetsbehandling)

(2021/C 98/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Germann Avocats LLC (Genève, Schweiz) (ved advokaterne C. Giannakopoulos og N. Skandamis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Estrada de Solà og A. Katsimerou, som befuldmægtigede, bistået af advokat R. van Melsen)

Sagens genstand

Dels søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om ikke at antage sagsøgerens bud afgivet i forbindelse med udbudsproceduren JUST/2017/RDIS/FW/EQUA/0042 [»undersøgelse om fagforeningspraksisser for ikke-forskelsbehandling og mangfoldighed på arbejdspladsen« (2017/S 215-446067)], dels søgsmål støttet på artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for den skade, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af vedtagelsen af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Germann Avocats LLC betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 301 af 27.8.2018.

Sag anlagt den 22. januar 2021 — SFD mod EUIPO — Allmax Nutrition (ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION)

(Sag T-35/21)

(2021/C 98/32)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: SFD S.A. (Opole, Polen) (ved advokat T. Grucelski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Allmax Nutrition Inc. (North York, Ontario, Canada)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: SFD S.A.

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket ALLNUTRITION DESIGNED FOR MOTIVATION — registreringsansøgning nr. 15 971 435

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. oktober 2020 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 511/2020-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsen afvises.
- EUIPO og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 19. januar 2021 — Inivos og Inivos mod Kommissionen

(Sag T-38/21)

(2021/C 98/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Inivos Ltd (London, Det Forenede Kongerige) og Inivos BV (Rotterdam, Nederlandene) (ved advokaterne R. Martens og L. Hoet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse af ukendt dato om at iværksætte et udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse med henblik på indkøb af op til 200 desinfektionsrobotter annulleres.
- Afgørelse af ukendt dato om at tildele UVD Robots APS / Kompaï Robotics & Teamnet rammekontrakten om desinfektionsrobotter til europæiske hospitaler (Covid-19) annulleres.
- Afgørelse af 19. november 2020 om at indgå rammekontrakten om desinfektionsrobotter til europæiske hospitaler (Covid-19) med UVD Robots APS / Kompaï Robotics & Teamnet annulleres.
- Det fastslås, at rammekontrakten om desinfektionsrobotter til europæiske hospitaler (Covid-19), og navnlig de indgåede kontrakter med referencenummer FW 00103506 og FW-00103507, er ugyldige.

- Det fastslås, at sagsøgte er forpligtet til at yde erstatning for tab af muligheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgerne afholdte omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at sagsøgte tilsidesatte finansforordningens artikel 160, stk. 1 og 2, og Bilag 1, Kapitel 1, Afdeling 2, punkt 11, til finansforordningen i forbindelse med en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, fordi sagsøgte med urette gjorde brug af et udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse med henblik på indkøb af op til 200 desinfektionsrobotter, hvorved sagsøgte anlagde et åbenbart urigtigt skøn.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at sagsøgte tilsidesatte dels finansforordningens artikel 61, artikel 160, stk. 1, og artikel 167, stk. 1, i forbindelse med de almindelige EU-retlige principper om gennemsigtighed, lighed og forbud mod forskelsbehandling, dels artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fordi sagsøgte og den valgte tilbudsgiver (UVD Robots APS) befinder sig i en interessekonflikt, som medfører en alvorlig uregelmæssighed, der gør den indgåede rammekontrakt ugyldig.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at sagsøgte tilsidesatte finansforordningens artikel 160, stk. 3, fordi tildelingen af rammekontrakten om desinfektionsrobotter til europæiske hospitaler (Covid-19) til UVD Robots APS fordrejer konkurrencen.

Sag anlagt den 25. januar 2021 — Slovakiet mod Kommissionen

(Sag T-40/21)

(2021/C 98/34)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1734 af 18. november 2020 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) ⁽¹⁾, annulleres, for så vidt som Den Slovakiske Republik blev pålagt en finansiel korrektion vedrørende foranstaltningen »Afkoblet direkte støtte« for regnskabsåret 2016 (svarende til ansøgningsårene 2013 og 2014) for i alt 19 656 905,11 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende om en tilsidesættelse af artikel 52, stk. 4 litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽²⁾, sammenholdt med artikel 34, stk. 2, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 ⁽³⁾, for så vidt som de proceduremæssige garantier, der er indført ved disse bestemmelser, er blevet tilsidesat i forhold til Den Slovakiske Republik.

Med det fremsatte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen med gennemførelsesafgørelse 2020/1734 udelukkede 19 656 905,11 EUR, som Den Slovakiske Republik havde afholdt inden for rammerne af EGFL, fra EU-finansiering, svarende til en del af den finansielle korrektion vedrørende foranstaltningen »Afkoblet direkte støtte« for regnskabsåret 2016 (den generelle arealbetalingsordning — Svagheder i markidentifikationssystem opdatering-kvalitet, kvalitet af kontroller på stedet og tilskyndelse til genopretning — ansøgningsår 2015). Efter sagsøgerens opfattelse vedrører dette beløb ansøgningsårene 2013 og 2014, som ikke var genstand for kontrollen.

⁽¹⁾ EUT 2020, L 390, s. 10.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17.12.2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT 2013, L 347, s. 549).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 908/2014 af 6.8.2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår betalingsorganer og andre organer, økonomisk forvaltning, regnskabsafslutning, regler om kontroller, sikkerhedsstillelse og åbenhed (EUT 2014, L 255, s. 59).

Sag anlagt den 26. januar 2021 — About You mod EUIPO — Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)

(Sag T-50/21)

(2021/C 98/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: About You GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokat W. Mosing)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Safe-1 Immobilieninvest GmbH (Mauer, Østrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Safe-1 Immobilieninvest GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket Y/O/U YOUR ORIGINAL U — EU-varemærke nr. 10 226 901

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. november 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 529/2020-5)

Påstande

— Der afholdes retsmøde.

— Den anfægtede afgørelse annulleres, således at EUIPO erklærer EU-varemærket fortabt i dets helhed.

— EUIPO og den anden part i sagen for EUIPO, såfremt sidstnævnte intervenserer skriftligt, tilpligtes at bære sine egne/deres egne omkostninger og at betale de omkostninger, der er opstået for sagsøgeren i forbindelse med sagen for Retten og sagen for appelkammeret ved EUIPO.

Anbringender

— Tilsidesættelse af beviskravene med hensyn til retssikkerhed og princippet af berettigede forventninger.

- Tilsidesættelse af artikel 58 (sammenholdt med artikel 18) og artikel 95 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med artikel 10, 19 og 27 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625.

Sag anlagt den 26. januar 2021 — About You mod EUIPO — Safe-1 Immobilieninvest (Y/O/U YOUR ORIGINAL U)

(Sag T-51/21)

(2021/C 98/36)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: About You GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokat W. Mosing)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Safe-1 Immobilieninvest GmbH (Mauer, Østrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Safe-1 Immobilieninvest GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket Y/O/U YOUR ORIGINAL U — registreringsansøgning nr. 10 226 918

Sagen for EUIPO: Ugylldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. november 2020 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 530/2020-5)

Påstande

- Der anordnes mundtlig forhandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres med den følge, at EUIPO skal erklære EU-varemærket ugyldigt i det hele.
- EUIPO og, den anden part i sagen for EUIPO, såfremt sidstnævnte intervenserer skriftligt, tilpligtes at bære sine/deres egne omkostninger og godtgøre de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling for Retten og for appelkammeret ved EUIPO.

Anbringender

- Tilsidesættelse af beviskravene for så vidt angår retssikkerhed og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning
 - Tilsidesættelse af artikel 58 (sammenholdt med artikel 18) og artikel 95 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, henholdsvis sammenholdt med artikel 10, 19 og 27 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625.
-

Sag anlagt den 1. februar 2021 — Rotondaro mod EUIPO — Pollini (COLLINI)**(Sag T-69/21)**

(2021/C 98/37)

*Stævningen er affattet på italiensk***Parter***Sagsøger:* Carmine Rotondaro (Monaco, Monaco) (ved advokat M. Locatelli)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Pollini SpA (Gatteo, Italien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Carmine Rotondaro*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket COLLINI — registreringsansøgning nr. 15 841 091*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 3. december 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2518/2019-1)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse stadfæstes og det fastslås, at varemærket COLLINI kan registreres som EU-varemærke for alle de varer i klasse 18 og 25, der er angivet i registreringsansøgning nr. 15 841 091.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af forskrifterne af 22. september 2017 fra EUIPO's administrerende direktør (Afgørelse nr. EX-17-1)
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 3. februar 2021 — Bowden og Young mod Europol**(Sag T-72/21)**

(2021/C 98/38)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøgere:* Ian James Bowden (Den Haag, Nederlandene) og Janey Young (Den Haag) (ved advokat N. de Montigny)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol)

Sagsøgernes påstande

- De individuelle afgørelser af 30. marts 2020 om ikke at fravige det krav om nationalitet, der er fastsat i artikel 12, stk. 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union (AØA), og følgelig om at bringe sagsøgernes respektive kontrakter til ophør på grundlag af AØA's artikel 47 med en opsigelsesfrist, der begynder at løbe »efter overgangsperiodens udløb«, dvs. den 31. december 2020 ifølge udtrædelsesaftalen, annulleres.
- Europol tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at proceduren og de anvendte kriterier er ulovlige, om retlige fejl og fortolkningsfejl, om manglende gennemsigtighed, klarhed, retssikkerhed, forudsigelighed og om manglende overholdelse af pligten til god forvaltning i forbindelse med vedtagelsen af en procedure for fravigelse.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af berettigede forventninger, om, at der ikke er blevet foretaget en individuel og detaljeret undersøgelse af sagsakterne, om, at der er blevet truffet vilkårlige afgørelser, om procedurefordrejning og om en tilsidesættelse af begrundelsespligten.
3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af omsorgspligten
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af retten til retten til at blive hørt på en effektiv måde.
5. Femte anbringende om en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og om forbuddet mod forskelsbehandling
6. Sjette anbringende om en åbenbar vurderingsfejl.

Sag anlagt den 5. februar 2021 — Teva Pharmaceutical Industries og Cephalon mod Kommissionen

(Sag T-74/21)

(2021/C 98/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Petach Tikva, Israel) og Cephalon Inc. (West Chester, Pennsylvania, De Forenede Stater) (ved advokaterne D. Tayar og S. Ortoli)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse C(2020) 8153 final af 26. november 2020 annulleres i sin helhed.
- De bøder, som Teva Pharmaceutical Industries Ltd. og Cephalon Inc. er pålagt i den anfægtede afgørelses artikel 2, annulleres.
- Subsidiært nedsættes den bøde, som Teva Pharmaceuticals Industries Ltd er pålagt, betydeligt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen begik en retlig og faktisk fejl ved at karakterisere den omhandlede aftale således, at den har et konkurrencebegrænsende formål.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen begik en retlig og faktisk fejl ved at karakterisere forligsaftalen således, at den har et konkurrencebegrænsende formål.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 101, stk. 3, TEUF.
4. Fjerde anbringende om, at de bøder, som Teva og Cephalon er pålagt annulleres, eller at i hvert fald den bøde, som Teva er pålagt, nedsættes betydeligt.

Sag anlagt den 5. februar 2021 — Cargolux mod Kommissionen

(Sag T-80/21)

(2021/C 98/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cargolux Airlines International SA (Cargolux) (Sandweiler, Luxembourg) (ved advokaterne G. Goeteyn og E. Aliende Rodríguez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den Europæiske Union, repræsenteret ved Kommissionen, tilpligtes at erstatte det tab, som Cargolux har lidt på grund af den manglende betaling af morarenter og renters rente, der skal betales i henhold til artikel 266, stk. 1, TEUF til opfyldelse af dom af 16. december 2015, Cargolux Airlines International SA mod Kommissionen (sag T-39/11), og derfor betale følgende beløb i henhold til artikel 266, stk. 2, TEUF, artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF:
 - i. et beløb svarende til det morarentebeløb, der skal betales, dvs. renter af beløbet på 39 900 000 EUR til Den Europæiske Centralbanks rentesats for refinansieringstransaktioner pr. den 1. november 2010 (dvs. 1 %), forhøjet med 3,5 % for perioden fra den 15. februar 2011 til den 5. februar 2016, hvilket fører til et beløb på **8 075 972,03 EUR**, eller subsidiært, til en rentesats, som Retten finder passende.
 - ii. et beløb svarende til det renters rentebeløb, der skal betales, dvs. renter af morarentebeløbet for perioden fra den 5. februar 2016 og indtil Kommissionens faktiske betaling af det krævede beløb sker (eller, såfremt Retten ikke måtte give Cargolux medhold i selskabets krav om betaling af renters rente fra den 5. februar 2016, i det mindste for perioden fra datoen for stævningens indlevering og indtil det tidspunkt, hvor Kommissionen faktisk betaler det krævede beløb), til Den Europæiske Centralbanks rentesats for refinansieringstransaktioner pr. den 1. november 2010 (dvs. 1 %), forhøjet med 3,5 % (eller subsidiært til en rentesats, som Retten finder passende).
- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige de af Cargolux afholdte sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et anbringende om, at Kommissionen uden for kontrakt er forpligtet til at betale en godtgørelse til Cargolux svarende til morarenter og renters rente, der skal betales i henhold til artikel 266, stk. 2, TEUF, artikel 268 TEUF og artikel 340, stk. 2, TEUF.

Sag anlagt den 8. februar 2021 — QF mod Kommissionen**(Sag T-85/21)**

(2021/C 98/41)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* QF (ved advokat S. Orlandi)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelsen om ikke at opføre sagsøgerens navn på reservelisten for den interne udvælgelsesprøve KOM/03/AD/18 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at der ikke er angivet en relevant begrundelse. Sagsøgeren er således af den opfattelse, at begrundelsen består af en skriftlig bedømmelse, som ikke er i overensstemmelse med de tildelte point. I øvrigt havde udvælgelseskomitéen ikke givet meddelelse om de fastlagte bedømmelseskriterier inden prøverne, hvorfor hverken sagsøgeren eller ansættelsesmyndigheden var i stand til at kontrollere lovligheden af disse kriterier.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet. Sagsøgeren har i denne henseende bl.a. gjort gældende, at udvælgelseskomitéen efter prøverne ændrede de point, som dens medlemmer havde tildelt på basis af et evalueringsgrundlag, selv om dette evalueringsgrundlag skulle sikre ligebehandlingen af ansøgerne.
3. Tredje anbringende vedrører det åbenbart urigtige skøn, som udvælgelseskomitéen anlagde, idet denne komité ikke var i stand til at give en retligt fyldestgørende begrundelse for de åbenbare uoverensstemmelser mellem den skriftlige bedømmelse og de tildelte point på baggrund af en sammenligning med tilsvarende bedømmelser af andre ansøgere.

Rettens kendelse af 28. januar 2021 — MS mod Kommissionen**(Sag T-602/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 98/42)

Processprog: tysk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 404 af 30.11.2020.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA